

o.1.Sygn. akt XII K 155/17

o.2.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Katarzyna Stasiów

Ławnicy: Ewa Brzezińska

Wanda Reutt-Osińska

Protokolant: Monika Raczyńska, Jacek Fryszkowski, Paulina Powązka-Płóciennik

przy udziale prokuratora Jarosława Onyszczyka, Jolanty Kusej

przy udziale oskarżyciela posiłkowego (...) z siedzibą w L. na Cyprze

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 września 2020 r., 3 listopada 2020 r., 25 marca 2021 r. oraz 14 stycznia 2022 r.

sprawy D. K. syna M. i Z. z domu C., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 31 lipca 2013 roku do 7 sierpnia 2013 roku w W., działając w zamiarze osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził działającego w imieniu (...) z siedzibą w L. dyrektora T. A. w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy pożyczki, puszczając w obieg podrobiony przez siebie weksel własny z 31 lipca 2013 roku wystawiony rzekomo w imieniu (...) sp. z o.o. przez prezesa zarządu W. Z., skutkiem czego doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 240 000 złotych (...),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w okresie pomiędzy 31 lipca 2013 roku a 7 sierpnia 2013 roku w W. podrobił weksel własny z 31 lipca 2013 roku wystawiony przez prezesa zarządu (...) sp. z o.o., w którym podpisał się za W. Z.,

tj. o czyn z art. 310 § 1 k.k.

I. D. K. w ramach czynów opisanych w pkt. I i II. uznaje za winnego tego, że w okresie od 31 lipca 2013 roku do 7 sierpnia 2013 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził działającego w imieniu (...) z siedzibą w L. dyrektora T. A. w błąd co do zamiaru zwrotu kwoty pożyczki, podrabiając weksel własny z 31 lipca 2013 roku rzekomo wystawiony przez prezesa zarządu (...) sp. z o.o. W. Z., w którym podpisał się za W. Z. oraz puszczając ten weksel w obieg, skutkiem czego doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 240 000 złotych (...), tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz (...) z siedzibą w L. na Cyprze kwotę 240 000 (dwustu czterdziestu tysięcy) złotych tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 338 akt sprawy, przechowywanych na karcie 339 akt sprawy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. F. kwotę 2040 (dwóch tysięcy czterdziestu) złotych powiększoną o obowiązującą stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego D. K.;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 155/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. K.	w okresie od 31 lipca 2013 roku do 7 sierpnia 2013 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził działającego w imieniu (...) z siedzibą w L. dyrektora T. A. w błąd co do zamiaru zwrotu kwoty pożyczki, podrabiając weksel własny z 31 lipca 2013 roku rzekomo wystawiony przez prezesa zarządu (...) sp. z o.o. W. Z., w którym podpisał się za W. Z. oraz puszczać ten weksel w obieg, skutkiem czego doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 240 000 złotych (...), tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony D. K. został przedstawiony J. A. przez T. K. jako prawnik. Spotkali się oni kilkakrotnie. J. A. był przekonany, że oskarżony jest osobą godną zaufania z uwagi na jego profesję, sposób zachowania, znajomość z T. K..	zeznania J. A.	k. 41-42, 175-178, 1040v-1041	

D. K. poprosił J. A. o pożyczanie kwoty 240 000 złotych na krótki czas w związku z koniecznością zapłacenia przez jego spółkę podatku VAT.

Oskarżony przygotował umowę oraz weksel.

Umowa miała datę 31 lipca 2013 roku. Jako strony wpisane zostały (...) z siedzibą w L. na Cyprze reprezentowana przez J. A. oraz (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. reprezentowana przez prezesa zarządu W. Z.. Pożyczkobiorca – spółka (...) - zobowiązał się do zwrotu 240 000 złotych pożyczki najpóźniej 35 dni po otrzymaniu kwoty wraz z odsetkami wynoszącymi 1% kwoty. W umowie wskazano, że zabezpieczeniem pożyczki będzie weksel przekazany pożyczkodawcy. Pod umową znajduje się podrobiony przez oskarżonego podpis W. Z. jako pożyczkobiorcy.

Weksel został przez oskarżonego nazwany własnym. Ma datę 31 lipca 2013 r. Zawiera zdania „dnia 5 września 2013 roku zapłacę za ten własny, nie na zlecenie, weksel gwarancyjny bez protestu kwotę 250 000 złotych. Weksel płatny w W.”. Za prezesa zarządu W. Z. podpisał się oskarżony D. K. - wpisując słowa „W. Z. prezes zarządu” i kreśląc na pieczęcie spółki (...)

parafkę składającą się z litery W i linii idącej w górę a następnie w dół.

J. A. dokonał przelania kwoty 240 000 złotych na wskazane w umowie konto bankowe, którego posiadaczem był D. K.. Oskarżony z tych środków nie dokonał zapłacenia podatku, lecz wykorzystał pieniądze na prywatne cele.

Do chwili wydania wyroku oskarżony nie zwrócił długu nawet w części. Na prośby o zwrot odpowiadał wymijająco, proponował spłatę w ratach, informował o różnych niewiarygodnych przeszkodach typu zły stan zdrowia.

Już po uzyskaniu pieniędzy D. K. przyniósł do biura przy ulicy (...) w W., w którym pracowali J. A., T. K., W. R., P. P. (2), 37 grafik H. O.. Ani J. A., ani T. K. nie wyrazili zgody na spłatę części długu w taki sposób. Nie zostali nawet przez oskarżonego poinformowani, dlaczego litografie przyniósł.

Z powodu choroby afektywnej dwubiegunowej zdolność rozumienia znaczenia czynów przez oskarżonego i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona w stopniu nieznacznym.

<p>W chwili czynów oskarżony był osobą niekaraną.</p> <p>Obecnie został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 28 lutego 2017 r. za czyn popełniony 28 października 2014 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 220 stawek dziennych grzywny po 40 złotych. Wyrok uprawomocnił się 8 czerwca 2017 r.</p>			
zeznania T. K.	k. 93-94, 182-184, 1122-1123		
zeznania W. Z.	k. 105-106, 1066v-1067		
zeznania P. P. (2)	k. 1121v-1122		
zeznania G. M.	k. 114-115		
zeznania V. R.	k. 80		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K.	k. 1038-1040		
opinia biegłego J. S. z zakresu pisma ręcznego	k. 188-200, 1120v-1122		
protokół pobrania materiału porównawczego	k. 107-108, 143-144, 179-180		
wypisy KRS	k. 8-10, 23-25		

wezwanie i odpowiedź	k. 16, 12		
umowa pożyczki i weksel	k. 337, kopie - k. 13,15		
potwierdzenie wpłaty	k. 14		
korrespondencja e-mailowa	k. 55-56, 185-187, 258-334		
karta karna	k. 211		
historia rachunku	k. 242, 228-241		
dokumentacja leczenia	k. 402, 423, 520, 563, 579		
opinie sądowo-psychiatryczne	k. 424-440, 570-576, 734-819		
odpisy wyroków	k.635-638		
spis litografii	k. 1129-1133		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
współpraca D. K. i J. A. w handlu katodą miedzianą, istnienie niezależnych od oskarżonego okoliczności uniemożliwiających spłatę zobowiązania	wyjaśnienia oskarżonego, korespondencja e-mailowa	1038-1039, 258-336	

2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia D. K.	Sąd dał wiarę oskarżonemu w to, że doprowadził do zawarcia umowy pożyczki przez spółkę (...) jako pożyczkodawcę i rzekomo spółkę (...) jako pożyczkobiorcę, otrzymał pieniądze zgodnie z pisemną umową i do chwili wydania wyroku w niniejszej sprawie nie zwrócił długu nawet w części.	
	zeznania J. A. i T. K.	Zeznania przedstawiciela pokrzywdzonej spółki oraz jego przyjaciela zostały uznane za całkowicie wiarygodne. Obaj świadkowie zeznali spontanicznie, logicznie i konsekwentnie. Ich relacje wzajemnie ze sobą korespondują i się uzupełniają. Nie zeznali oni żadnych nieprawdziwych treści przeciwko oskarżonemu, jak często czynią osoby pokrzywdzone. Ich zeznania korespondują z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.	

	zeznania P. P. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom P. P. (2). Świadek nie ma szczegółowej wiedzy odnośnie przedmiotu niniejszego procesu, ale potwierdził zeznania J. A. i T. K. odnośnie relacji łączących oskarżonego z tymi dwoma mężczyznami – braku realnej współpracy. Odnośnie litografii – świadek sam przyznaje, że co do celu ich przyniesienia ma jedynie domysły.	
	zeznania V. R.	Podobnie należy ocenić zeznania świadka R.. Jego wypowiedzi korespondują z zeznaniami świadków A., K. i P..	
	zeznania W. Z.	W. Z. prawdziwie zeznał, że nie zawierał w imieniu spółki (...) umowy pożyczki, nie podpisywał weksła oraz że pożyczona kwota nigdy nie wpłynęła na konto spółki. Koresponduje to z opinią biegłego z zakresu pisma ręcznego, historią rachunku bankowego oskarżonego. Świadek od chwili zobaczenia przedmiotowego weksła rozpoznał na nim pismo oskarżonego. Parafka, którą świadek miał się rzekomo podpisać pod umową i wekslem, jest jedynie bardzo uproszczoną próbą odwzorowania prawdziwej parafki znajdującej się na niekwestionowanym przez nikogo dokumencie na karcie 12 akt sprawy.	

		<p>Kwestionowanie przez świadka autentyczności parafek z umowy pożyczki i weksla należy więc uznać za jak najbardziej przekonujące.</p>	
	<p>zeznania G. M.</p>	<p>Świadek M. zeznała spontanicznie, logicznie i w sposób w pełni korespondujący z zeznaniami W. Z.. Brak podstaw do niedania jej wiary.</p>	
	<p>opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego J. S.</p>	<p>Opinia pisemna biegłego nie budzi żadnych wątpliwości sądu. Wszelkie zastrzeżenia oskarżonego do opinii zostały przez biegłego wyjaśnione w toku ustnego opiniowania. Fakt braku kategoryczności odnośnie nakreślonych parafek został przez biegłego jasno wytłumaczony.</p> <p>Wobec 1) nienakreślenia tych parafek przez W. Z., 2) osobistego wykonywania wszelkich czynności związanych z zyskaniem pożyczki przez oskarżonego, 3) sporządzenia przez oskarżonego druku umowy pożyczki i weksla, 4) nakreślenia przez oskarżonego napisu na wekslu „W. Z. prezes zarządu”, 5) stwierdzonych przez biegłego podobieństw graficznych pomiędzy parafkami a wzorami grafizmu oskarżonego (lewo-skośnego nachylenia pisma, budowy</p>	

		<p>liter „w” i „z”, cieniowania linii graficznych w obrębie liter „w”) zasady logiki i doświadczenia życiowego nakazują dokonanie ustalenia, że to D. K. nakreślił przedmiotowe parafy na obu dokumentach.</p> <p>Stwierdzić przy tym trzeba, że sąd nie jest związany faktem wyłączenia przez prokuratora do odrębnego postępowania materiałów w zakresie sfalszowania podpisu W. Z. na umowie z 31 lipca 2017 roku.</p>	
	opinie sądowo-psychiatryczne	Sąd nie ma żadnych zastrzeżeń do końcowej opinii sądowo-psychiatrycznej. Została ona sporządzona po przeprowadzeniu obserwacji. Jest obiektywna, pełna i jasna.	
	niosobowy materiał dowodowy	Żadna ze stron nie kwestionowała pozostałych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Nie wzbudziły one też wątpliwości sądu.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu w twierdzenia, że współpracował z J. A. w handlu katodę miedzianą. Jest to spontanicznie i wiarygodnie kwestionowane przez świadka A. i niepotwierdzone żadną wiarygodną dokumentacją. Oskarżony złożył jedno pismo rzekomo podpisane przez J. A. mające to potwierdzić (k. 262-263). Wypowiedź świadka na ten temat (k. 1041) nie pozostawia żadnych wątpliwości co do nieautentyczności dokumentu. Spółka (...) nie prowadzi żadnych transakcji handlowych, a świadek nigdy nie zajmował się handlem miedzią. Koresponduje to z zeznaniami T. K. (k. 1122v).</p> <p>Być może oskarżony planował jakieś interesy z W. R. i to przez niego i przez T. K. dotarł do J. A.. To pośrednictwo nie byłoby konieczne, gdyby oskarżony współpracował ze świadkiem A..</p> <p>Nie jest to ponadto okoliczność mająca istotne znaczenie, jak chciałby oskarżony, gdyż karalne jest zarówno oszustwo względem mało znanej osoby jak i względem partnera biznesowego.</p> <p>Nie jest wiarygodne twierdzenie oskarżonego, że nie wręczał</p>	
--	-------------------------	--	--

pokrzywdzonemu weksla. W umowie pożyczki, której zawarcia oskarżony nie kwestionuje, jest mowa o wekslu. W korespondencji e-mailowej złożonej do akt sprawy przez oskarżonego (k. 251 i następne) jest wzór weksla - o treści i formie takiej jak oryginalny weksel będący dowodem rzeczowym w tej sprawie. Wzór weksla został wysłany przez oskarżonego W. R. mającemu pomóc w uzyskaniu pożyczki. W korespondencji mailowej złożonej przez pokrzywdzoną spółkę (k. 185-186) jest kierowane do T. K. zapewnienie oskarżonego o niesfałszowaniu weksla.

D. K. nie wyjaśnił prawdziwie również odnośnie przeznaczenia uzyskanych w wyniku przestępstwa pieniędzy. Nie wpłynęły one na konto spółki (...) i nie posłużyły na spłatę jej jednorazowego zobowiązania, lecz zostały przez niego osobiście wydane na prywatne cele.

Absolutnie niewiarygodne są – sprzeczne zresztą – twierdzenia oskarżonego, że już po zaciągnięciu zobowiązania powstały okoliczności uniemożliwiające jego spłatę. Zmiana regulacji dotyczących podatku VAT obowiązująca od 1 października 2013 roku nie mogła mieć wpływu na

		zwrot długu w pierwszych dniach września 2013 r. Nie są też prawdziwe twierdzenia dotyczące rzekomego spadku cen miedzi w sierpniu-wrześniu 2013 r. (historia cen miedzi - (...)) Przed wszystkim kwota uzyskana w wyniku oszustwa nie wpłynęła na konto żadnej spółki zajmującej się handlem miedzią, a na prywatne konto oskarżonego i wydana została również nie na regulowanie transakcji miedziowych.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	D. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
D. K. wyczerpał znamiona przestępstwa oszustwa popełnionego w stosunku do mienia znacznej wartości. Doprowadził pokrzywdzoną spółkę (...) z siedzibą w L. na Cyprze do niekorzystnego rozporządzenia kwotą przekraczającą 200 000 złotych, o której mowa w art. 115 § 5 k.k. Nastąpiło			

to po wprowadzeniu przedstawiciela spółki (...) w błąd co do zamiaru zwrotu pieniędzy.

W niniejszej sprawie sąd nie ma najmniejszych wątpliwości, że już w chwili zawierania umowy pożyczki oskarżony nie miał zamiaru jej zwrotu. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach sprytnie wskazuje, że przeznaczenie pieniędzy nie jest istotne przy pożyczce. Rzeczywiście – samo wskazanie wierzycielowi nieprawdziwego celu pożyczki nie spowodowałyby przypisania oskarżonemu przestępstwa oszustwa, jednakże okoliczność ta jest jednym z elementów wskazujących na z góry zaplanowany zamiar niezwrócenia uzyskanych pieniędzy. W wypadku konieczności chwilowego wykorzystania gotówki przez spółkę (...) oskarżony mógł przewidywać możliwość zwrotu środków po upływie miesiąca. Jednak wobec planowanego wykorzystania pieniędzy na różne prywatne cele logiczne jest, że pieniądze nie wrócą z powrotem na konto oskarżonego celem ich zwrotu spółce (...). Zgodnie z planowanym wykorzystaniem pożyczki na własne cele oskarżony wskazał osobiste konto bankowe, nie konto podmiotu gospodarczego

mającego rzekomo zapłacić podatek od towarów i usług. Przede wszystkim jednak w chwili zawierania umowy pożyczki oskarżony przekazał podrobioną umowę pożyczki i weksel, który faktycznie nie zabezpieczał wiarygodności. Gdyby oskarżony miał wolę zwrócenia pieniędzy, posłużyłby się wekslem nadającym się do egzekucji. O konsekwentnym braku woli zwrócenia długu świadczy też całe późniejsze zachowanie oskarżonego. Do chwili wydania wyroku oskarżony nie zwrócił żadnej części przedmiotowej kwoty 240 000 złotych i nie wskazał żadnego prawdziwego powodu niemożności spłaty.

Z całą pewnością, gdyby J. A. wiedział, że oskarżony nie zamierza zwrotu pieniędzy ani po upływie miesiąca, ani później, nie dokonałby przelewu tak dużej kwoty dla prawie obcego człowieka.

Oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, taką korzyść osiągnął i spożytkował na potrzeby własne.

Swoim działaniem D. K. wyczerpał też znamiona art. 310 § 1 i 2 k.k. Podrobił weksel, a następnie puścił go w obieg.

Ponieważ całe zachowanie oskarżonego opisane przez prokuratora w dwóch zarzutach było ukierunkowane na osiągnięcie jednego celu i nastąpiło w tym samym czasie, sąd potraktował je jako jedno przestępstwo wyczerpujące znamiona art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. Podrobiony weksel oskarżony sporządził łącznie z umową pożyczki. W umowie jest mowa o wekslu, weksel z kolei zabezpiecza kwotę z umowy.

Oskarżony twierdzi, że w treści weksla brak jest osoby, na rzecz której ma być dokonana płatność i wobec tego nie jest to ani weksel własny ani indosowany.

Podrobiony przez oskarżonego weksel rzeczywiście nie ma wpisanego podmiotu, na którego rzecz zapłata ma być dokonana. Oskarżony – jak sam twierdzi – nie wiedział, jaki podmiot udzieli mu pożyczki i wpisał go na umowie w ostatniej chwili, a na wekslu już go nie wpisał. Weksel może być jednak potraktowany jako weksel in blanco na podstawie art. 10 prawa wekslowego i gdyby nie fakt jego podrobienia, byłby ważny. Został wydany J. A. i w świetle powstałego pomiędzy

<p>stronami zobowiązania i treści § 4 umowy pożyczki przedstawiciel pokrzywdzonej spółki miał prawo wpisania jako remitenta spółki (...).</p> <p>Z powyższych względów nie ma podstaw do twierdzenia, że znamiona art. 310 k.k. nie zostały wyczerpane.</p> <p>Brak jest okoliczności, które umożliwiałyby zastosowanie wypadku mniejszej wagi z art. 310 § 3 k.k.</p> <p>Oskarżony ponosi winę za swój czyn – jest osobą dorosłą i jego poczytalność nie została zniesiona ani całkowicie, ani w stopniu znacznym.</p>			
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>4. Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>D. K.</p>	<p>I., II., III.</p>		<p>Ustalając wymiar kary, sąd uwzględnił dyrektywy określone w art. 53 k.k. - stopień społecznej szkodliwości i winy, rodzaj i rozmiar ujemnych</p>

następstw popełnienia przestępstw, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa jak i zachowanie się po jego popełnieniu, a także mając na uwadze cele wychowawcze, jakie spełniać ma orzeczona kara.

Analizując stopień społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścił się oskarżony, należy określić go jako dość wysoki.

Stopień winy należy określić jako średni. Tu na korzyść oskarżonego przemawia fakt stwierdzenia ograniczenia w stopniu nieznacznym poczytalności.

Okolicznością łagodzącą jest również fakt niekaralności oskarżonego w chwili czynu.

Czyn z art. 310 § 1 k.k. jest ustawowo zagrożony bardzo surową karą. Orzeczenie kary nieznacznie powyżej dolnego ustawowego zagrożenia a nie równej z nim wynika z kumulatywnej kwalifikacji czynu – konieczności wymierzenia kary nie tylko za podrobienie weksła, ale również za posłużenie się nim, przemyślane działanie doprowadzające do uzyskania kwoty pożyczki i brak chęci zwrócenia choćby części kwoty uzyskanej dzięki

popelnionemu
przestępstwu.

Wobec powyższego, sąd wymierzył oskarżonemu karę 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dodatkowo sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody.

Przy orzekaniu obowiązku naprawienia szkody sąd nie może mieć na względzie innych rozliczeń pomiędzy stronami. Bez znaczenia dla oceny zamiaru oskarżonego i wpływu na orzeczenie o naprawieniu szkody wyrządzonej przestępstwem są ewentualne wierzytelności oskarżonego z tytułu świadczonej przez niego pracy czy pozostawionych grafik H. O.. Sąd karny nie ma obowiązku badania zobowiązań niezwiązanych z zarzutem ani dokonywania potrąceń wierzytelności.

Na marginesie należy tylko wspomnieć, że oskarżony nie dysponuje żadnymi umowami dotyczącymi świadczonej pracy, usług czy dzieł. Odnośnie grafik – z zeznań J. A. i T. K. wynika, że nigdy rozmów o częściowej spłacie długu przekazaniem grafik nie było. Z zeznań K. z 2017 roku wynika wręcz, że K. przekazał je R. celem sprzedaży. Nic

			<p>nie stoi na przeszkodzie zwróceniu oskarżonemu grafik, jeśli rzeczywiście jest ich właścicielem czy też dokonania potrąceń na etapie realizacji obowiązku naprawienia szkody w razie porozumienia stron w tym względzie. W takim wypadku nie zaszkodziłoby, gdyby oskarżony znał ilość swoich grafik, czego dotychczas nie wykazał konsekwentnymi wyjaśnieniami.</p> <p>Sąd orzekł przepadek podrobionych dokumentów służących do popełnienia przestępstwa.</p>
5. <i>1Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<i>1.6. inne zagadnienia</i>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV., V.	<p>Sąd zasądził wynagrodzenie dla obrońcy oskarżonego. Oskarżonego zwolnił od kosztów wobec orzeczonej surowej kary pozbawienia wolności.</p> <p>Przez przeoczenie sąd nie zasądził od D. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa procesowego. Obecnie uzupełnienie tego braku postanowieniem nie byłoby zasadne, gdyż postanowienie stałoby się wykonalne przed uprawomocnieniem się wyroku stwierdzającego winę oskarżonego. Brak ten zostanie jednak uzupełniony postanowieniem niezwłocznie w razie uprawomocnienia się wyroku skazującego.</p>	
6. 1Podpis		